

мого вчителя, Едуарда Семеновича Фалькевича, необхідність поєднувати роботу з навчанням на вечірньому відділенні ЗП, постійні заняття велосипедним спортом (я, до речі, був чемпіоном України в командних перегонах серед молодіжних команд) — все це поставило мою дисципліну на рівень інстинктів.

Нове століття я «відкрив» в ЗДІА, 4 роки пропрацював на кафедрі ФБМЕ, і ось вже 4 роки на кафедрі МКМ. Як би мене запитали, де мені працювалося краще, де я відчував себе, як би мовити, «на своєму місці», то відповів би — всюди. Душа не проситься нікуди, вона працює, де б я ні був, на роботі чи вдома, на концерті чи на дачі копав картоплю. Пам'ятаєте, у Заболоцького: «Душа об'язана трудиться і день і ніч, і день і ніч...» Так відбувалося на ФБМЕ, коли ми засиджувалися с Миколою Григоровичем Сидоренком до темряви, так відбувається й зараз. Це, напевно, й є

аспірантів кафедри ОМТ. Можливість самостійного вибору лекцій дозволити по іншому побачити сутність вищої освіти Великої Британії та США, на прикладі провідних університетів цих країн. Дуже вразила велика наполегливість студентів при самостійному вивченні технічного матеріалу. Це система дуже близька до методів вивчення, які були у Радянському Союзі. Студенти задають дуже багато запитань, особливо при інструментальному дослідженні матеріалів. Найкраща матеріалознавча база оновлюється кожні два роки в рамках грантів, що одержують університети. Розкутість у спілкуванні, ввічливість та відповідальне ставлення до вивчення — основні риси студентів Оксфорду. Багато вражень було отримано при перебуванні на Манхетені у Нью-Йорку та діловій часті Лондону, на Трафальгарській площі, біля Біг Бену, на набережній Темзи, в Букінгемському палаці.

Цього року найкращим куратором визнано Надію Іванівну Вельчеву — саме ту людину, яка за усіма параметрами (освіта, досвід попередньої роботи, риси характеру...) і є зразком ідеального куратора... Таку думку висловила під час бесіди проректор з НІПР Н. К. Желябіна: «Головним завданням вищої школи є не тільки професійне становлення випускника, але й формування моральності, патріотизму, розширення кругозору, надання можливості розкрити духовний і творчий потенціал особистості. В цьому напрямку важко переоцінити роль куратора, який допомагає юнакові адаптуватися до нових умов життя. До куратора звертаються як до надії, як до служби допомоги «911». Саме такою «швидкою допомогою» для студентів і є

Надія Іванівна Вельчева. Вона має фундаментальну підготовку для роботи з молоддю, адже відпрацювала в відділі виховної роботи майже 5 років і, до того ж, має незамінну в такій справі освіту практичного психолога. Працюючи в ОБВ, Надія Іванівна змогла провести в життя багато цікавих і корисних проектів, втілила в життя нові підходи у вихованні молоді. Вона зуміла по максимуму використовувати величезні можливості розвитку, які надає академія. На порядку денному встали нові горизонти... Надія Іванівна поступила в аспірантуру та перейшла на викладацьку роботу, щоб на базі придбаного досвіду рухатися до нових виховних і освітніх висот.

Багатогранна, яскрава, небайдужа особистість, вона щасливо поєднує ці якості з дбайливим і уважним відношенням до студентів, з обов'язковістю, послідовністю. Немало часу приділяє куратор групи контактам з батьками своїх підопічних. Активно підтримує всі без виключення вузівські заходи, а її група має найвищі показники успішності. Наостанок висловила таку думку: мені хотілося б, щоб стиль роботи Вельчевої став зразковим для усіх вихователів. Адже Надія Іванівна втілює в собі саме риси куратора, про якого ми мріяли!»

Немає для журналіста важчого завдання, ніж писати про скромну людину. Навіть, коли дізнаєшся, що вона має будь-яке яскраве хобі, то відразу ж з'ясовується, що природжена скромність не дозволяє їй оприлюднювати це. Але можете повірити, завідувач патентно-ліцензійним відділом НДС, вона ж «Кращий службовець академії» 2008 року Ірина Леонідівна Зарецька — не тільки професіонал вищого, золотого ґатунку, але й чарівна жінка.

Розповідаючи про неї, завідувач НДС Юрій Петрович Насекан жартував, що її головне, найбільше досягнення — вона виховала для ЗДІА такого декана, яким є улюбленець академії Володимир Петрович Грицай! Але годі жартувати, тепер серйозно.

Ірина Леонідівна Зарецька працює в ЗДІА з 1971 року. Свій кар'єрний зріст вона розпочинала на кафедрі металургії сталі та теорії металургійних процесів. А з 1976 (1974) року Ірина Леонідівна працює в патентно-ліцензійному відділі. З 1988 — завідувач відділу. Сьогодні чисельний склад відділу лише три співробітника, але вони якось умудряються виконувати великий обсяг роботи. Це, по-перше, оформлення прав на отримання патенту на об'єкти інтелектуальної власності: «Коли до нас звертається науковець зі своєю ідеєю, задумом, саме ми допомагаємо виявити нові рішення, визначити, згідно з чинним

законодавством, може ця ідея стати предметом заявки, допомагаємо оформити пакет документів...»

Крім цього, патентно-ліцензійний відділ займається студентською наукою: організацією і проведенням конкурсів, участю студентів в предметних і фахових олімпіадах, всеукраїнських конференціях, виставках. Окрема частина роботи ПЛВ — реєстрація наукових робіт, які виконуються в ЗДІА, як за державним фінансуванням, так і за госпдоговорами. Також відділ веде звітність за цього питання. До функцій відділу також відноситься проведення роботи з участі академії в науково-практичних міжнародних, національних і регіональних виставках. Це передбачає низку етапів від розробки макету експозиції виставки, супроводжувальної документації до безпосередньої участі у виставці.

(Далі на стор. 4)

Цього року звання «Кращий працівник навчально-допоміжного персоналу» отримала завідувач лабораторією кафедри хімії Олена Олексівна Усова.

Зрозуміло, серед переможців усі професіонали з великої літери. Фанатично відносяться до своєї роботи, ретельно виконують посадові обов'язки й більш того. Але ж кожен з нас — неповторний як особистість. У кожного — свої життєві пріоритети, свої захоплення, свої таланти...

Таким ось світлим даром — умінням бачити в звичному незвичайне, в простому — яскраве, наділило провидіння Олену. І дар цей — уміння малювати. Скільки себе пам'ятає Оленка Усова, стільки малює. Олівцями, фарбами... Аквазеллю, гуашшю, зараз (через специфіку свого хобі) акриловими фарбами...

Мені довелося побачити лише малу децидню величезної колекції творів нашої художниці. Оригінальна форма матеріалу, по якому пише художник, надихає на твори самого різного жанру. Повірте, щоб створити хоч би одну таку річ, Олена вивчає історію, мистецтво, етнологію, фольклор країни, прямує в історичний експурс по епохах...

Тримаю в руках оригінальну емкість, яку Оленка принесла як зразок, і думаю, якою щасливою повинна бути людина, яка дарує людям таку красу, таку радість, й ловлю себе на думці — ось він, Божий дар, іскра Божа на радість людям!

Після знайомства з цією чудовою дівчиною на пам'ять прийшов гайдаєвський афоризм про “студентку, комсомолку, відмінницю і, нарешті, просто красуню”. Насправді, Вікторія Василівна незвичайно (???) приваблива, в міру скромна, захоплена своєю роботою, якої віддає багато часу. І ще має таке жіночо-жіноче хобі... Але про нього ледве пізніше.

Ітак, **найкращий “Викладач року”-2008 Вікторія Василівна Хорошун, старший викладач кафедри ЕК.** Випускниця цієї ж кафедри (з “червоним” дипломом) 2004 року, Віка була рекомендована для вступу в аспірантуру. Навчання в аспірантурі поєднувала з роботою на кафедрі. Енергійна, працелюбна розумниця-аспірантка, що називається, довелася до двору, да так і залишилася працювати в цьому колективі. У квітні 2008 року Вікторія захистила кандидатську дисертацію за темою «Модельовання процесів бюджетного планування в управлінні економікою регіонів». Як розповіла Вікторія Василівна, саме її захист був першим в тільки-но відкритій Спеціалізованій раді з економічних дисциплін в КПУ. Тому, на щастя, їхати нікуди не довелося... З 1 травня Вікторія Василівна – ст. викладач кафедри. Темп, який був узятий Вікторією ще в роки навчання, вона не здавала. Як то кажуть, зупинитися в цій справі шкідливо. У зв'язку з темою дисертації Віка Хорошун проходила практику в мерії, в облдержадміністрації. У 2006 році стала фіналісткою конкурсу “Молоді підприємці” (уточнити назву), який проводився в міській раді. Завдяки всім цим обставинам їй із самого початку довіряли бути керівником проєктів у фахівців, сьогодні як старший викладач отримує для розробки нові дисципліни (зараз, наприклад, з чотирьох дисциплін, які вона веде, — 3 нові). Як молодий, ініціативний співробітник, Вікторія Василівна займається написанням програм для

тестової системи веб-сайту кафедри

Залишається запитати, як людина при такому навантаженні залишається м'якою, уважною, професійною... і красивою!? Секрет, мабуть, в чудових захопленнях Віки: вона не забуває класичну літературу, малює та вишиває цілі картини. І в її житті є Любов...

Розмова із Александром Тогобіцьким справив на мене враження, що він просто не чекав, що добросовісна праця може бути нагороджена не просто регулярною заробітною платою, але ще і почесним званням!

«Кращий працівник АГЧ» **Александр Александрович Тогобіцький** зі своїх тридцяти двох віддав академії вже цілих сім років бездоганної праці. За освітою — слюсар-ремонтник.

За словами його безпосереднього начальника Олексія Сергійовича Бакуновця, Саша — майстер на всі руки. У цьому, напевно, немає нічого особливо дивного, адже нашому героєві довелося бути за господаря в будинку з молодих років.

Зараз Александр — батько сімейства, одружений, ростить дочку. А оскільки малювати (малечі) лише два роки, само собою зрозуміло, що у батьків немає зайвого часу на розваги й захоплення. Ну хіба що (зовсім трохи) футбол... Якщо у Александра видається вільна хвилинка, він із задоволенням сідає за комп'ютер, слухає музику, дивиться фільми. А ще, як (після довгих тортур і загання голка під нігті - жар!) признався Саша, він займається удосконаленням свого комп'ютера. Моддінгом чи що, запитала я. Виявилось, на зразок того. Для допитливих: моддінг — все одно що автомобільний тюнінг, тобто установка нового, видалення зайвого, підсвічування, підфарбовування і багато що інше, що дозволяє вашому комп'ютеру стати унікальним. У гарну погоду всією сім'єю Тогобіцькі люблять погуляти по Хортиці або вибратися назустріч разумовським соснам і Дніпру...

Яскраві події грудня...

ШВИДКА НОВОРІЧНА КАЗКА НА СЦЕНІ ЗДА

Новий рік — це те свято, коли ми очікуємо справжнього дива. Таким і був новорічний концерт студентського центра мистецтв «Port-Arte» Тільки-но відкрилася завіса, як ми потрапили в справжню Новорічну казку. Чудові декорації відразу ж налаштували на святковий настрій.

Дивовижне виконання багатьох номерів тримало глядачів в напруженні, що ж буде далі... Неймовірний захват викликав стем двох талановитих студенток Гани Романюк і Тетяни Чубар. Пісня, яку заспівали Артем Сгоров та Ольга Фаустова, відразу ж зачепила найкращі струни душі глядачів. Кожен номер мав свій неповторний шарм. Інна Гунько та Олег Гребенников підкреслили чудову пісню новаторською знахідкою. Їх виступ супроводжувався яскравим відеорядом. Завдяки майстерності звукооператора

Дмитра Масліхіна ми перенілись в чарівний світ мелодій, які нагадували нам про добрі старі часи. В цьому концерті було задіяно дуже багато яскравих ідей, які завдяки режисеру-постановнику Л. О. Пригаро успішно втілилися в життя.

*Альона
Хлібникова,
МП-06-2*

